

Kedves barátom!

Itt Kiedöm írma a pályamunkátok, akorra teoz megjött
 kézzel együtt. Lovárdi K. minden esetre jóval
 érdemelne, ha a relative legjobban állene inoalmanai:
 így azonban, még ha talán a bírálót többelje oda itéli
 is neki, bizonyosan viltoztatni kell azon eszemata a
 kezönek. Tuzsa, hogy oly nagy kezü és jó itéletü iró,
 mine eszeszli nehol oly buvárköztarólag a termékek
 hangból. I nem tudom, jól itéletü-e, de en egy kicsit tal
 sajos és kezeset hivatköztartó látom abban a nemzetiségi
 és szabadsági értelemre, a helyes ügy a eselvény nara költ,
 va magán. — Oly alkalma-dolgoz parig, mitöl a többiek, va
 loban nem méltó a eszlekre s most már vajnálom, hogy
 annyi közt valamelyes seijöl. —

Mikra is volt nálam két hétig; józindóit használt,
 de mine ő mondta, nem használt. Ő ennél irani restes, vastos,
 erőteljes, minoegy bíral s tudója - az orvosló kifejezése keserü
 ketönhaer is elég volna: de a fejébe vesse, hogy nagy beteg.
 Vaegy aranyér, vagy reumatisus baj. Isten vigá meg őt a
 veskedentül! de, ismerd, hogy ha mi is, maga keserü baj
 magánál. Szanyere nálam megindult s könnyebben e-
 rezse magán utána. Va egy hete mana baba, utóia még nem
 ir. Itidem, hogy rövid iri meg szabadul deksika filomé-
 töl. Itensin majd máj lett.

Keresztilbana midor ejteni, hogy a palora megurizaito melápasat.
 Kedves Galádova Mikrosan üdvözlöm. Eröl

keserü hírad
 L. J. K. K.

Mikotok, Aug. 5. 1864

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header.

Main body of handwritten text, appearing to be a letter or document, written in a cursive script.





